

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnement voor 3 maanden is f 3,00; voor de buitensteden f 3,50; franco door het geheele Rijk. Brieven, Gelten, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DINGSdag, 29 DECEMBER.

Advertentien van acht regels en daar beneden worden tegen f 1,75 geplaatst; meer dan acht regels tegen 20 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents toegelikt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 28 Dec.

De *Noord-Brabander* heeft in zijne nummers 149 en 150, vooral in het laatste, eenige denkbeelden aangegeven, welke hij met juistheid talentvol heeft ontwikkeld. Ter gelegenheid, dat de *Arnhemse Courant* hem had toegesproken, over politieke associatie, ontleedt hij 1°. wat politieke associatie zijn, en hij deed wel, want de *Arnhemse Courant* had er geen denkbeeld van, en 2°. wat hij ten deze te doen had.

Over het eerste punt zullen wij niets zeggen, dan dat het met kennis en doorzicht van zaken is behandeld. Wat het tweede betreft, dit zullen wij afschrijven, want het is belangrijk, omdat het ingewikkeld eene verklaring behelst, dat de *Noord-Brabander* zich, gelijk wij en de *Catholijke Nederlandsche Stemmen* gedaan hebben, van de oppositie afscheidt. Ziehier wat hij aan het slot van zijn tweede artikel deswege stelt:

„Wij herhalen het dus nogmaals: strijden willen wij, medestrijden zullen wij, zoo lang ons daartoe de krachten toelaten; maar wij willen waarborgen. Wij willen weten onder wiens vaneen wij strijden, wij willen weten waarvoor wij strijden en wij willen weten, welke de wapenen zijn waarmede gestreden zal worden. Of om nog duidelijker te spreken: wij willen niet strijden met zoodanigen, die, na de overwinning den buit zouden deelen, en ons zouden laten toezien; wij willen niet strijden om aan anderen te bezorgen, wat aan ons zelf zou worden onthouden; wij willen niet strijden met al de wapens, die ons in de handen zouden gegeven worden, maar willen, dat ook wij ons gevoelen zullen uitdrukken over de mindere of meerdere veiligheid dier wapens. En om omtrent dit alles een gegrond oordeel te kunnen nitbrengen, behooren wij te weten, wie die mannen zijn, welke den strijd aanvaard hebben; welk het doel is, dat zij, door eene geloopte overwinning, zoeken te bereiken, en welke de middelen zijn, die zij tot het behalen dier overwinning willen aanwenden.

Wij hebben verneemd in deze gewichtige aangelegenheid onze gevoelens en beginselen met de meeste openhartigheid te moeten blootleggen; omdat de strijd tusschen behoud en vooruitgang meer en meer ernst wordt en omdat wij, in deze oogenblikken, de eenige zijn der organen van het gedeelte der Natie, hetwelk wij vertegenwoordigen, die het streven naar eene grondwets-herziening niet hebben opgegeven; daarom hebben wij de voorwaarden uiteengezet, welke wij aan ons medestrijden verbinden.

Het blijkt uit deze aanhaling, dat de *Noord-Brabander*, alvorens in het strijdperk te treden, afwachten zal, welken weg de oppositie zal inslaan. Te regt. De oppositie is verre van blijken te hebben gegeven van oprechte vrijzinnigheid en echte constitutionnaliteit. Zich onvoorwaardelijk bij haar aan te sluiten, ware een stap, welke minstens als zeer gevaarlijk zoude moeten worden aangemerkt. Wij verheugen ons, dat de *Noord-Brabander* zulks heeft ingezien, en eindelijk naar ons voorbeeld de partij gekozen heeft, om de armen over elkander te slaan, af te kijken wat er gebeuren zal, en te handelen naar gelang de oppositie hare taak zal vervullen.

Het spijt ons aanmerking te moeten maken op eene uitdrukking door den *Noord-Brabander* gebezigd, welke even onjuist als onbillijk is, en die hem zeker onbedacht ontspringt. Hij zegt, dat hij de „eenige is der organen van het gedeelte der natie, hetwelk hij vertegenwoordigt, die het streven naar eene grondwets-herziening niet heeft opgegeven.” Dit is onjuist en onbillijk, omdat wij die grondwets-herziening niet in volstrekten zin hebben opgegeven. Wij willen die niet

met de oppositie, gelijk zij thans is geconstitueerd; maar daaruit volgt niet, dat wij die in het geheel niet verlangen. De *Noord-Brabander*, die zich buiten de oppositie plaatst, om, alvorens te strijden, waarborgen te erlangen, doet juist, wat wij hebben gedaan, en het verwijt ons toegesproken, is op hem evenzeer als op ons toepasselijk. Want wij hebben van den beginne, in eene reeks van artikelen, betoogd wat de *Noord-Brabander* in korte woorden zamentrekt, en met kracht van woorden, op ons voetspoor, verklaart te zullen doen.

Dan wij herhalen het, de uitdrukking zal den *Noord-Brabander* ontspringen. En in alle geval, het is ons genoeg, dat hij met ons en de *Catholijke Nederlandsche Stemmen* zich althans feitelijk afscheidt van de oppositie, naar de uitnoodiging en de verwachting, die wij in een onzer nummers hadden gezet. De *Catholijke* politieke organen kunnen dus gerekend worden in de hoofdzaak eene lijn te trekken; en met vereenigde krachten werkzaam te zijn tot opbouw van het constitutioneel leven, dat in Nederland, het is maar al te waar, noch bij de oppositie, noch bij de regering, hetzij goed begrepen, hetzij gul toegepast wordt.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

AMSTERDAM, 28 December.

Zoo lang nu reeds de vervolging tegen den kapellaan Gepkens geduurd heeft, hebben wij ons zorgvuldig en voorbedachtelijk van elke mededeeling onthouden, wier juistheid niet boven allen twijfel was verheven; en eerbiedigden wij ons zelve genoeg, om niet de colporteurs te willen zijn van straatgeruchten van onzekere herkomst; wij hadden tevens te veel eerbied voor de regterlijke magt en hare beschikkingen, dan dat wij ooit hare vrije en zelfstandige werkzaamheid door onze beschouwingen zouden willen verstoren. Zoo lang een feit niet uitgemaakt zeker was, stelden wij uit, er gewag van te maken; zoo lang de regterlijke magt niet in het laatste ressort uitspraak zal hebben gedaan, verdagen wij de openbaarmaking van ons oordeel.

Aan dien gedragsregel getrouw, van niet dan voldin-gend gewaarmerkte berigten aangaande deze zaak mede te deelen, hebben wij in ons N°. van 8 December het te Arnhem algemeen verspreid gerucht opgenomen, dat de onschuld van den kapellaan Gepkens daardoor zou gebleken zijn, dat de wezenlijk schuldige aan den moord-aanslag zich zou hebben bekend gemaakt; in ons N°. van 10 December de door de *Arnhemse Courant* ge-gene verklaring van dit gerucht opgeteekend, waarin o. a. te lezen staat, dat op grond van de verwarring van taal van den persoon, die zich zelve bij den kanton-regter kwam aanklagen, die persoon door den kanton-regter van alle rechtsvervolging ontslagen is; terwijl wij in ons N°. van 21 II. aan den brief van den heer Mr. B. Reigers eene plaats gaven, waaruit bleek, dat de persoon, welke voor den kantonregter van Groenlo zóó verward zou hebben gesproken, dat „Zijn Ed. Achtb. zelfs geen grond vond, om hem aan te houden,” thans voor den heer Burgemeester van Haaksbergen en getuigen in genoeg verstaanbare taal zijne schuld moet hebben bekend, om den burgemeester te bewegen, van die bekentenis proces-verbaal op te maken en naar den heer officier van justitie te Almelo op te zenden.

Zoo ver nu gingen onze mededeelingen, en schoon er reeds meer dan tien dagen verstreken zijn, sinds de burgemeester van Haaksbergen zijn proces-verbaal aan den officier van justitie te Almelo opzond, nog altijd zijn wij buiten staat daaraan het berigt der inhechtenisneming van Jan ter Linde toe te voegen. Is 't begrijpelijk, hoorden wij dan ook reeds uit veler monden, dat die man zoo lang op vrije voeten wordt gelaten? De regthank van Almelo zal te beslissen hebben, of er termen zijn, om dien

man naar de openbare terechtzitting te verwijzen: maar zou het mogelijk zijn, dat het officie termen vond, om Jan ter Linde ongemoeid te laten?

Zonder van onzen aangenomen gedragslijn af te wijken, meenen wij hierop te kunnen antwoorden. Neen, de regthank van Almelo kan Jan ter Linde niet ongemoeid laten. Het proces-verbaal van den burgemeester van Haaksbergen, door getuigen onderteekend, is daar, om te bewijzen, dat Jan ter Linde zich onbewust als dader van het gruwel feit heeft aangegeven; de brief van den regtschapen Mr. B. Reigers, wiens pleidooi ons niet achtung voor zijne talenten vervuld heeft, terwijl zijn nimmer verpoosde ijver zijn hart eer aandoet en hem aanspraak geeft op onze erkentelijkheid, die brief is daar, om hetzelfde feit te constateren, en geen dier twee documenten kunnen uitgewischt of vergeten worden. Een van beiden nu: of het officie van Almelo vindt termen van beschuldiging, en dan begrijpen wij niet, hoe men thans zoo traag kan zijn met de inhechtenisneming van den aangeklaagde; terwijl men bij de arrestatie van kapellaan Gepkens zoo verbaasd heeft geweest of het officie van Almelo vindt daarvoor genoeg termen, en dan verwachten wij, desniettemin, dat de inhechtenisneming van Jan ter Linde, als schuldig aan het verspreiden van lasterlijke geruchten, waarmede hij de openbare opinie zoekende te misleiden probeert te brengen, en van welke het publiek belang heeft de bron te kennen. En daarom, door het officie van Almelo schuldig geoordeeld of niet, het officie van Almelo, aan hetwelk voor langer reeds dan tien dagen het proces-verbaal van den burgemeester van Haaksbergen is opgezonden, maar dat nog niets van zich heeft doen hooren, — dat officie kan Jan ter Linde niet ongemoeid laten. Voor zijne eer, intusschen, wenschen wij, dat het hem slechts niet zoo lang op vrije voeten late, dat hij zich voor goed uit de voeten weggemaakt hebbe.

De *Twentsche Courant* die te Almelo uitkomt, geeft in zijn laatst nummer den brief van den heer Mr. B. Reigers aan de *Arnhemse Courant* te lezen, en laat daarop de volgende aanmerkingen volgen:

„De zaak van den, bij arrest van het Prov. Gerechtsh. in Gelderland van den 19 November dezes jaars, wegens poging tot doodslag met voorbedachten rade, tegen Maria Wiegink, ter dood veroordeelden kapellaan C. Gepkens, heeft, en met reden, in hooge mate, de belangstelling van het publiek gewekt; eene belangstelling, welke niet kan nalaten al hooger en hooger te rijzen, nadat de persoon van Jan ter Linde, bij eene vrijwillige bekentenis, voor den burgemeester zijner woonplaats, in tegenwoordigheid van getuigen afgelegd, zich zelve, met opgave van omstandigheden, als den dader heeft doen kennen van het feit, weswegen Gepkens is veroordeeld, en dezen wel verre van aan dat feit schuldig te zullen zijn, heeft aangeduid als diengenen, die hem verhinderd heeft, zijnen aanslag tegen M. Wiegink tot volkomene uitvoering te brengen.

„Indien die bekentenis, zoo is gedaan aan den Heer Mr. B. Reigers, zooals die in zijnen bovenstaanden brief is vermeld, en indien dezelve bij de hoofdzakelijke herhaling van dezelve voor den burgemeester van Haaksbergen, werkelijk hetzelfde inhoudt en bevat en ook zoo is opgenomen in het daarvan door dien ambtenaar opgemaakt en aan den Officier van Justitie ingezonden proces-verbaal, dan bevreemt het ons, dat de Heer Reigers zegt, dat de Burgemeester de bevoegdheid niet had, om Jan ter Linde dadelijk aan te houden, dat Z. E. A. hem niet dadelijk aangehouden en aan den Officier van Justitie opgezonden heeft, en dat men tot nog toe geen gevolg van de toezending van dat proces-verbaal aan Z. E. A. vernomen heeft.

„Wij vermoeden wel, dat de Burgemeester van Haaksbergen zich tot die aanhouding onbevoegd zal hebben geacht, omdat Art. 38 van het Wetboek van Strafvordering, in verband met Art. 37 en 30 die bevoegdheid, door het bezigen van de woorden *terstond daarna*, beperkt tot het tijdvak, onmiddellijk volgende op het plegen van het misdrijf, maar deze bepalingen der Wet bedoelen kennelijk het geval, dat er tegen iemand gegronde

redenen van verdenking bestaan uit omstandigheden, welke hem als den dader schijnen aan te duiden, zoodat, in geval die verdenking later ongegrond mogt worden bevonden, de voorloopige aanhouding eene beleediging van den te onrecht verdacht gehouden zou kunnen zijn, maar kan, onze inzichten, niet zonder ongerijmdheid worden toegepast. In het geval dat iemand, door eene vrijwillige en uit eigen beweging afgelegde bekentenis, zich zelven van eene misdaad beschuldigt; welke misdaad gebleken is, werkelijk te hebben plaats gehad, en zich dus vrijwillig onderwerpt aan het onderzoek, hetwelk daarvan het gevolg moet zijn, en aan de toepassing der voorbereidende maatregelen, noodig om dat onderzoek te verzekeren. Met andere woorden, hij, die zich zelven als de dader van eene begane misdaad bij de bevoegde autoriteit aanmeldt, kan niet bevoegd zijn, zich, indien hij wordt aangehouden, te beklagen, over onwettige arrestatie, daar hij zelf aanleiding tot zijne aanhouding gegeven heeft, door zijne afgelegde bekentenis, die wel eerst dan een wettelijk bewijs genoegzaam ter zijner veroordeeling kan opleveren, wanneer dezelve voor den rechter is afgelegd, [Art. 439 Wetb. van Strafv.] maar inmiddels gewisselijk, wanneer die bekentenis van eene bepaalde en nauwkeurige opgave van omstandigheden vergezeld is, eenen meer genoegzamen grond tot voorloopige aanhouding oplevert, dan alle andere wettige redenen van verdenking, alleen uit de omstandigheden, en zonder eigen bekentenis, ja zelfs bij stellige ontkenning van zijde des verdachten, tegen denzelfden opgemaakt."

Men leest in de *Echo du Luxembourg* een besluit van den Koning Groothertog, dd. 25 November II. houdende eene nieuwe organisatie van het bondgenootschappelijk Luxemburgsche contingent; ingevolge het besluit der Duitse Bondsvergadering. Volgens dat besluit zal het Luxemburgsche contingent voortaan alleen uit infanterie bestaan. De kavalerie en artillerie zijn ontbonden. Z. M. heeft zich voorbehouden ten gunste der militairen, naar toestand door deze nieuwe organisatie eene vermindering ondergaat; eene billijke beschikking te maken.

UITERLANDSCHE BERICHTEN.

FRANKRIJK.

PARIS, 25 Dec. Een gerucht van de ongesteldheid van Z. M. Lodewijk Philips liep sedert een paar dagen alhier in de ronde, doch schijnt geheel ongegrond te zijn. "Wij gelooven te kunnen verzekeren, zegt de *Correspondant*, dat Z. M. nooit welvarender geweest is dan thans."

De gevolgen van de pennestreek, waaraan de stad Krakau is opgeleverd, beginnen zich meer en meer te openbaren. In Duitschland, hetwelk voor het grootste gedeelte uit kleine rijken en vorstendommen bestaat, wier bestaan geen anderen waarborg heeft dan de goede trouw der tractaten, is de ongerustheid heviger dan de censuur zulks aan de pers veroorlooft te openbaren. In Engeland, even als in Frankrijk, begrijpt men, dat Europa, na eenmaal dien revolutionairen weg te zijn ingeslagen, overgelaten aan de passie der vorsten of aan de woede der teugelloze factiën, nieuwe omwentelingen te verwachten heeft, indien de constitutioneele gouvernementen aan beiden geen krachtigig dwarslating in den weg stellen.

(*Journal des Débats*.)

Het oogenblik nadert, zoowel in Engeland als in Frankrijk, dat de beide parlementen zullen bijeengevoerd worden, en er begint reeds druk sprake te komen van de wijze, waarop de staatkunde van Lord Palmerston en van den heer Guizot, door de vertegenwoordigers der beide landen zal opgenomen worden. De heer Guizot begint, zegt men, zich ontedig te houden met het opstellen der aanstaande troonrede, hetwelk dit jaar zeer moeilijk zal vallen. Ons dunkt het, dat het niet mogelijk zijn zal, er thans de gewone zinsnede in te lassen: "Ik ontvang voortdurend van de vreemde mogendheden de betuigingen der innigste vriendschap." Deze zinsnede zal moeten vervangen worden door eenige noten, betreffende de moeilijkheden, die tusschen Frankrijk en Engeland van de eene zijde, en van de andere zijde tusschen Frankrijk en de Noordsche Mogendheden zijn gerezen. Lord Palmerston heeft, door de opening van het Parlement tot den 19 Januarij te vertragen, den inhoud van de koninklijke aanspraak in Frankrijk willen kennen, alvorens die van Koningin Victoria op te stellen. Men verwacht van beide zijden hevige debatten in de kamer der afgevaardigden, en ofschoon men het zuiver materialisme van de Kamer der Afgevaardigden en van het Huis der Gemeenten kent, gelooft men echter, dat de heer Guizot veel moeite zal hebben om in de door hem aangenomen staatkunde, betreffende Krakau, te doen deelen, en vooral om de leden der Kamer met den veranderden toon te doen instemmen, dien hij zelf heeft aangeslagen sinds het oogenblik,

dat men de eerste tijding van de opheffing dier republiek heeft vernomen.

MADRID, 17 Dec. De ministeriele crisis is voortdurend aan de orde van den dag. Zie hier de geloofwaardigste lezing: Na afloop van den op gisteren gehouden kabinetsraad hebben alle ministers hun ontslag ingediend; H. M. heeft echter geweigerd het aan te nemen en het verlangen te kennen gegeven, dat zij aan het hoofd van het bestuur zouden blijven tot aan de bijeenkomst der Cortes. De president van den raad heeft er te vergeefs herhaaldelijk op aangedrongen, dat de Koningin zijn ontslag zou aannemen, doch H. M. heeft van haren kant, bij hare weigering volhard.

Heden ten 4 ure kwamen de ministers op nieuw bijeen. — 19 Dec. Op het oogenblik verneemt men dat het ministerie in den op heden gehouden kabinetsraad besloten heeft te blijven.

De Engelsche en Spaansche dagbladen bevatten tijdingen van Lissabon, dd. 10 December en van den 11 van Oporto. De nederlaag van graaf Das Antas, die, volgens de officiële briefwisseling der Koningin is medegedeeld, schijnt zich niet te bevestigen. Guerillas van alle partijen maken de wegen onveilig en belemmeren de gemeenschap; echter weet men, dat de generaals Bomfin en Celestino, van de revolutionaire partij, zich in de Algarven nog altijd staande houden.

Lissabon is rustig, maar de vijandige gezindheid tegen het gouvernement der Koningin is zeer groot onder het volk.

In de noordelijke provincien zijn de Miguelisten meester van Braga, Guimarens en Barcellos, en men verzekert, dat zij Viana belegeren. Deze stad, aan de uitwatering van de rivier Lima gelegen, is eene voortreffelijke zeehaven.

De heer Manuel Passos, een der krachtigste hoofden der Septembristen, heeft verklaard, om met de Miguelisten gemeene zaak te maken tegen de regering der Koningin; doch Sa da Bandeira, alsmede de ministers van oorlog en marine, hebben alle denkbeelden van zulk eeneschtikking verworpen.

Twee Engelsche officieren hebben uit naam van het Britsch gouvernement den hertog van Terceira en zijne medgezellen te Oporto komen afspreken. De Junta heeft echter die aanvraag geweigerd.

De generaal der Koningin, de baron Casal, schijnt besloten te hebben, een beslissenden aanval tegen Oporto te beproeven. Na zijne verrijping met den generaal Verhaer, is hij naar de stad opgerukt, en heeft den 8 December de kleine stad Vallongo, twee mijlen van Oporto, bezet. De Junta heeft, zegt men, besloten, om een krachtdadigen tegenstand te bieden.

ENGELAND.

LONDEN, 21 Dec. H. M. de koningin heeft II. Zaterdag op het kasteel Windsor in plegtig gehoor ontvangen den graaf van Schimmelpenninck, die aan H. M. zijne geloofsbrieven heeft overhandigd als gevolmachtigd minister en buitengewoon gezant van Z. M. den koning der Nederlanden. Ook heeft de koningin ontvangen den heer Masquera, die aan H. M. de brieven heeft ter hand gesteld, waarbij hij als gevolmachtigd minister en buitengewoon gezant van de republiek Nieuw-Grenada bij ons hof wordt bevestigd. Daarop heeft de koningin een geheimen raad gehouden. In dien raad is bepaald, dat het Parlement zal verdaagd zijn van den 12 Januarij tot den 19 derzelfde maand, om dien dag bijeen te komen ter bespoediging der aangelegenheden. Na afloop van den raad heeft H. M. lord John Russell in buitengewoon gehoor bij zich toegelaten.

Laatstleden Maandag en Dingsdag heeft de Hertog van York, in zijne hoedanigheid van groot-aalmoezenier, de giften laten uitdeelen, die H. M. jaarlijks omstreeks dezen tijd aan de armen ten beste geeft. Duizend behoeftigen hebben elk eene halve kroon (nagenoeg 1,72 Ct.) ontvangen.

De graaf van Montemolin ontvangt en maakt voortdurend talrijke visiten en bekleedt ten minste dagelijks een vrij groot plaats in de Engelsche dagbladen. Tot heden toe wordt de graaf alleen door de *Morning-Post* met den titel van Majesteit begroet. Onder de aanzienlijke bezoekers, die door den prins II. Zaterdag ontvangen zijn, merkte men op den naam van den Lord-Maire van de City van Londen. Intusschen wil men, dat de graaf volstrekt de ondersteuning niet vindt, waarop hij in Engeland gerekend had. Lord Palmerston heeft hem, wel is waar, eenige blijken van toegenegenheid verleend, met het uitsluitend doel van eene vertooning tegen de gouvernementen van Frankrijk en Spanje te maken, maar hij heeft tot heden toe geene gelden kunnen opnemen, waarmede hij eene ernstige poging tegen het gouvernement van Madrid zou kunnen ondernemen.

Men verzekert, dat de heer Th. Grenville, die dezer dage overleden is, een vermogen heeft nagelaten van 30.000 £ rente. De erfgenaam van dit ontzettend vermogen is de rev. George Neville-Grenville, deken

van het koninklijk kapittel van Windsor, en bloede want van den overledene.

Men leest in de *Morning Chronicle* het volgende belangrijk artikel, dat te meer aandacht verdient omdat voornoemd blad half-officieel is:

Gisteren zeide de *Times*: "Het schijnt, dat het kabinet van St. Petersburg thans het voornemen heeft bekend gemaakt om de laatste hand aan de inlijving van Polen in het Russische rijk te leggen." Deze tijding is zeer overdreven, zoo niet geheel onjuist.

"De inlijving van het koninkrijk Polen bij Rusland, zou, zoo als onze confrater opmerkt, zulk eene openbare schennis van het Weener tractaat daarmstellen, en wel in zulk een uitsluitend belang van eene enkele Europeesche mogendheid ten nadeele der overige, dat daaruit zonder twijfel een verbond tusschen de beleedigde mogendheden zou ontstaan om deze inbreuk te voorkomen of te herstellen. Het kabinet van St. Petersburg zal voorzeker niet onvoorzigtig genoeg zijn om zulk een verbond uit te lokken.

"Rusland mat de nationaliteit der Polen af doch vernietigt die niet. Deze eerste wijze van doen immers is even krachtig als de laatste en geeft aan de mogendheden geen voorwendsel van tusschenkomst.

"Wij gelooven, dat het ook di'maal zoo gelegen is. Het doel van Rusland is niet om Polen zoo geheel in te lijven, en daardoor het Weener tractaat te schenden, maar wel om de douanierlinie op te heffen, waardoor, ten laatste, zoo men hoopt, alle onderscheid tusschen de beide volken zal worden uitgewischt. Dit stelt, wij herhalen het, geen inbreuk daar op het tractaat van Weenen, en er bestaat daardoor zelfs geen voorwendsel voor eene der minzame protestatiën van den heer Guizot, laat staan voor eene vijandige coalitie der overige Europeesche mogendheden tegen Rusland."

De cholera en de schaarschte van levensmiddelen rigt vreeselijke verwoestingen aan onder de bewoners van de westkust van Schotland en de naburige eilanden. De sterfte is zeer aanzienlijk in dat gedeelte des lands. Meer dan 50,000 personen zijn aan honger en gebrek ter prooi.

Men verneemt nog eenige nadere bijzonderheden, betreffende de overmeestering van Tampico door het Amerikaansch eskader. Tampico is eene zeehaven, 30 mijlen noordwestelijk van Vera-Cruz gelegen. De Mexikaansche gouverneur had bevel ontvangen, de stad te ontruimen, zich met de bezetting naar San Luis de Pontosi te begeven, en al het krijgsmaterieel te vernietigen, dat hij niet zou kunnen medevoeren. Deze bevelen waren reeds nagekomen op het oogenblik, dat de Amerikanen verschenen, en gevolglijk hebben zij geen den minsten tegenstand ontmoet. Volgens de Amerikaansche dagbladen, dd. 1 December, die per stoomboot *Acadia* in Engeland zijn aangebragt, zouden de inwoners hunne nieuwe meesters zelfs met opene armen hebben ontvangen. Echter moet men geene te groote waarde hechten aan de ontvangst, welke de meest handeldrijvende bevolking van de Mexikaansche kustlanden na die van Vera Cruz, den overwinnaars doet genieten. De vrees had er ongetwijfeld eenig deel aan, en het verlangen, om van eene voor den handel hoogst nadeelige blokkade bevrijd te zijn, zal wellicht het overige hebben gedaan.

Deze overwinning is niet alleen daarom belangrijk, dewijl zij de Vereenigde Staten in het bezit stelt van de beste, of liever gezegd van de minst slechte zeehaven van deze kust, maar ook omdat zij den overwinnaars een zeer gemakkelijken weg baant naar San Luis de Pontosi, eene zeer bloeiende stad, die sinds lang het middenpunt is van een grooten binnenlandschen handel, en alwaar Santa Anna zijne voornaamste strijdkrachten schijnt verzameld te hebben.

Intusschen schijnt het kabinet van Washington voor zijne lastgevers slechts met moeite den oorlog te kunnen regtvaardigen, dien het heeft ondernomen.

De dagbladen van New-York zeggen nog, dat Santa Anna door de krachtige vertogen des Britschen ministers was genoodzaakt geworden, om de twee miljoen piasters terug te geven, toebehoorende aan de Londensche kooplieden, en waarvan hij zich had meester gemaakt, om zijne oorlogskosten te bestrijden. Deze poging van Santa Anna heeft vele Engelschen en Franschen, die Mexico bewonen, doen besluiten, dat ongelukkig land te verlaten, uit vrees van door den Dictator uitgeplunderd te zullen worden. Men gelooft overigens, dat Santa Anna welhaast op nieuw door de Mexicanen zal verjaagd worden, vermits de grootste misnoegdheid in den boezem van zijn leger heerscht. Ook maken zij gewag van een opstand, die in de stad Mexico zou zijn uitgebarsten, doch waarvan het doel en de uitslag eerder in staat waren, het gezag van Santa Anna te versterken, dan te verzwakken. Maar het belangrijkste feit, dat zij vermelden, is ongetwijfeld, dat de Fransche consul onder toezigt der autoriteiten is gesteld, als hebbende hij tegen de overmeestering van Californië door de Amerikaansche troepen geprotesteerd.

De pakketboot *Europe* heeft te Liverpool tijdingen aangebragt, die de bovenstaande bijzonderheden, aangaande het innemen van Tampico door den commodore Con-

heel bevestigen. De commodore heeft, zegt hij, 500 of 600 man noodig, om de stad te bezetten.

Het schijnt, dat in de aanstaande zitting van het Congres, het vraagstuk van den slavenhandel zal worden op het tapijt gebragt, en dat de volksleiders van de vestelijke staten zich eenparig tegen de invoering van den slavenhandel in de nieuwe staten zullen verzetten.

Zie hier eenige nadere bijzonderheden aangaande het verongelukkig van de schoone Amerikaansche stoomboot *Atlantic* (waarvan wij in ons vorig nummer kortelijk melding gemaakt).

De *Atlantic*, varende tusschen New-York en New-Londen, was op Woensdag den 26 November tegen den mond van laatstgemelde stad afgevaaren, aan boord hebbende ongeveer 70 passagiers, die met den spoorweg van Boston waren aangekomen. Nauwelijks had het vaartuig de haven verlaten of eene der pijpen van de stoommachine barstte uiteen en het vaartuig was niet meer in staat om bestuurd te worden.

Op het oogenblik der ontploffing had eene groote massa kokend water en stoom zich een weg naar het verdek gebaad, waardoor vele passagiers deerlijke brandwonden ontvingen. Dit onheil bragt eene verwarring en ontsteltenis te weeg, waardoor het gevaar nog grooter werd. De nacht was zeer donker en de wind, die zich reeds lang deed gevoelen, veranderde oensklaps in een wezenlijken storm. Het vaartuig werd spoedig in volle zee geslingerd en was reeds op een afstand van zes of zeven mijlen van de kust verwijderd toen het den scheepelingen gelukte, de ankers los te krijgen en uit te werpen; maar de orkaan had zulk eene kracht, dat de stoomboot zich voortdurend van de kust bleef verwijderen. Toen de ochtend aanbak, was zij reeds op een afstand van elf mijlen van het land.

De koude deed ieder verstijven, alle vuren waren uitgedoofd en het schip had lek gekregen, uithoofde van de averij, die door den schok veroorzaakt was. Om het vaartuig te verligten, brak men de schoorsteenen af en wierp men eene groote menigte steenkolen in zee.

Men had de noodvlag ten top geheschen en deze werd gezien door de stoomboot *Mohican*, die alle moeite aanwendde om de *Atlantic* te naderen; maar de zee stond zoo hol, en de wind was zoo sterk, dat al hare pogingen vruchteloos waren. De kapitein van de *Atlantic* liet daarop zijne vlag wegnemen, opdat de *Mohican* zich niet aan een te groot gevaar zou wagen.

De passagiers, op het verdek opeen gepakt, maakten zich meester van de redding-gordels, welke in groote menigte aan boord aanwezig waren. Ook werkten zij ijverig aan het verbreken van tafels, deuren, banken enz. om er vloten van te maken.

De Donderdag liep in den vreesselijksten angst ten einde. Tegen den avond begon de storm te bedaren; de nacht was vrij kalm, en men hoopte, dat den volgenden dag de redding gemakkelijker zijn zou, toen, ten vier ure, de wind zich met een vernieuwd geweld verhief. Maar ditmaal dreef deze het schip naar de kust.

Ongelukkigterwijs werd de stoomboot naar de rotsen gevoerd, alwaar zij weldra zou verbrijzeld worden. Ten half vijf ure had de eerste schok plaats, waardoor het achterstevan werd losgerukt. Aanstands viel het vaartuig op de eene zijde. Toen hoorde men eene ijelijke kreet van wanhoop en doodsangst. De passagiers en het scheepsvolk vielen dooreen tusschen de rotsen. Aan sommigen gelukte het, zich aan de drijvende stukken van de stoomboot vast te klemmen; anderen dreven op hunne zwemgordels en werden door de golven naar de kust geworpen.

Bij het vermelden van de laatste tijdingen was het nog niet mogelijk geweest het aantal doden met juistheid op te geven, maar men had reeds negen en twintig lijken opgevischt. Het is aan een gelukkig toeval toe te schrijven, dat men geen honderde slagtoffers te tellen heeft, want de *Atlantic* heeft bijna altijd in elk zijner togten vijf of zes honderd passagiers. Het ongunstig weder is ditmaal de oorzaak, dat het aantal reizigers slechts ongeveer zeventig heeft bedragen.

Deze ontzettende ramp heeft plaats gehad in den zee-boezem, die zich tusschen Long-Island en het vaste land uitstrekt, en welke de gemeenschap daartelst tusschen New-York en Boston.

De *Atlantic* was de grootste en prachtigste der Amerikaansche stoombooten. Hare lengte was ongeveer 40 meters, en haar stoomwerktuig had een 1000 paardenkracht. Zoo heerlijk opgetuigd, als het zich vertoonde, geleek het inderdaad een drijvend paleis. De *Atlantic* had eene verbazende som gelds gekost, en was slechts drie of vier maanden oud.

DUBLIN, 21 Dec. Alles doet voorzien, dat de pogingen tot verzoening, door den heer O'Connell bij het Jonge Ierland in het werk gesteld, geen ander resultaat zullen hebben, dan dat zij de twist nog heviger maken en de kloof tusschen de beide partijen nog vergrooten zullen. Want de heer O'Connell wil, alvorens de afvalligen weder in den boezem der repeal-vereeniging op te nemen, over het vraagstuk der wettigheid of onwettigheid van het beginsel der fysieke kracht beraadslagen en uitspraak doen. De heer Smith O'Brien beweert, dat zulks een voorwendsel is, om iedere andere meer ernstige discus-

te vermijden, en wil geene bijeenkomst, dan die dit eerste onderwerp ten doel heeft. Na eenig praten over en weder, en eene reeks van brieven, heeft de heer O'Connell aan het hoofd van de partij het Jonge Ierland eene laatste aanmaning gedaan; waarin hij hem alleen verantwoordelijk stelt voor den voortduur der scheuring. Men zegt bovendien, dat de Vereeniging tot intrekking der Unie alle betrekking met de pers zal afsnijden. Een voorstel in dien zin zal door den heer O'Connell in de aanstaande bijeenkomst der Vereeniging worden gedaan.

Intusschen wordt de toestand van Ierland niet beter; de bijzonderheden, die ons uit de onderscheidene districten toekomen, zijn voortdurend hoogst betreurenswaardig. Hier zijn het diefstallen en pogingen tot moord, bij nacht gepleegd, nu eens door afzonderlijke personen, dan weder door gewapende banden bedreven. Op andere plaatsen, zoo als te Belfast o. a., verneemt men van eene muitende volkshoop, die met geweld in de bakkerswinkels indringt en al het brood rooft, dat er te vinden is; elders wederom, zoo als te Kilkenny, worden geheele wagens, met brood geladen en voor de godshuizen bestemd, door de hongerige menigte op klaren dag geplunderd en de eetwaren met gulzigheid verslonden. Te Clonmel heeft eene troep vrouwen en kinderen een aanval op meelwagens gedaan; zij scheurden de zakken vaneen, en roofden den inhoud, waarvan de helft rockeloos op straat werd uitgestort.

In den omtrek van laatstgemelde stad vertoonden zich geheele benden ongelukkigen, eene gedwongene schatting heffende, en van wagens voorzien, waarop zij graan en meel vervoerden. Nog wordt in vele graatschap pen door die stroopers het vee uit de stallen gehaald en op de plaats zelve gedood, om met dit nog bloedend vleesch hunnen honger te stillen.

Minder ernstige ongeregeligheden, maar die even zoo zeer bijdragen, om den toestand nog bedenkelijker te maken, worden op onderscheidene punten des lands vernomen. Als zoodanig noemt men daden van feitelijk verzet van arbeiders, aan de publieke werken gebezigd, waardoor het soms noodig wordt, die werken te staken.

DUITSCHLAND.

HAMBURG, 24 Dec. Het bevestigt zich, dat Ronge alhier slechts weinig volgelingen heeft kunnen aanwerven. Slechts zes personen, en dat nog protestanten, zouden zich hebben doen inschrijven. Doch kan ook eene vereeniging van menschen, die de godheid van Christus loochent en die Joden aanneemt zonder hen te doopen, den naam eener christelijke sekte dragen. Het doen eener collecte zal dus nog de beste vrucht zijn van de reis des apostats.

Men schrijft uit Stuttgart: De best onderrigte personen in zake van het staatsbestuur verzekeren, dat de officieele aanzegging van de weigering, door den H. Stoel gedaan, om de benoeming van den heer von Stroebel tot Bisschop van Rothenburg te erkennen en te bevestigen bij het ministerie is ingekomen. Het bestuur zou daarvan mededeeling hebben gedaan aan het kapittel, en men spreekt van onderhandelingen, die deswege tusschen het kapittel en het gouvernement zijn aangeknoopt. De deken Jaumann, vicaris van het kapittel en het voornaamste lid van dat ministrieel gezag, hetwelk men in Wurtemberg den geestelijken raad noemt, is reeds herhaaldelijk naar Stuttgart opontboden, om er de woordelijke instructiën van het ministerie te ontvangen. Thans spreekt men van Dr Ochler, een ander lid van den geestelijken raad, wiens kunde, voortreffelijk karakter en zachte gematigdheid geroemd worden, en wien men aanduidt als een waardig kandidaat om de keuze van het kapittel te verwerven. Van zijne orthodoxie wordt niet gesproken, en men kan die bezwaarlijk zeer zuiver veronderstellen bij een geestelijke, die een rang en eene zekere magt heeft aangenomen in een collegie, dat, onder het opzicht des ministers van eeredienst gesteld, zich sinds zoo vele jaren heeft laten gebruiken, om het bisschoppelijk gezag te verdrukken, zoodat aan hetzelfde geen andere bevoegdheid dan het toedienen der H. Wijdingen overbleef.

Men verneemt uit Baden, dat de befaamde predikant Zittel, die in de 2de kamer van het groot-hertogdom vroeger zoo zeer voor de sekte der Rongianen heeft geijverd, welke hij de grootste hervorming der XIXe eeuw geliefde te noemen, ten gevolge eener oneenigheid onder de radicalen, die aan velen de oogen opent, van het voetstuk, waarop hij verheven was, o, jammer, is nedergerstort.

BAZEL, 14 December. Reeds hebben de gezanten van Beijeren en Oostenrijk bij het Zwitsersche eedgenootschap onze stad verlaten en zich naar Zurich begeven, alwaar zij van hunne gouvernementen den last ontvangen hebben, om zich neder te zetten. De vertegenwoordigers van Rusland en Pruisen zullen hen ongetwijfeld derwaarts volgen. Het is nog niet bekend, waar de baron Bois-le-Comte zijn verblijf zal houden, doch de Engelsche zaak-gelastigde schijnt te Bern te zullen blijven.

— De grondslagen der nieuwe Geneefsche constitutie onlangs door de *Revue de Genève* medegedeeld, komen hierop neder:

1e. Eene uitbreiding van het kiesregt. Onderscheidene klassen van ingezetenen, die, volgens de constitutie van 1842, niet in die regten konden deelen, zullen thans daarvan gebruik kunnen maken.

2e. De regstreeksche verkiezing van den uitvoerenden raad door de gezamenlijke kiezers. Die raad zal voortaan bestaan uit zeven leden, en de kiezers, in algemeene vergadering vereenigd, zullen de bevoegdheid hebben tot den vertegenwoordigenden raad te ontbinden, en tot eene nieuwe verkiezing over te gaan, ingeval van oneenigheid tusschen de beide raadkamers.

3e. Eene hervorming in het stedelijk bestuur, zoodanig, dat hetzelfde in overeenstemming worde gebragt met de nieuwe staatsregeling, die, zoo als men ziet, gegrond is op de erkenning van het beginsel der volkssoevereiniteit, in de volste beteekenis des woords.

Bovendien zal het vraagstuk van de eventuele grondwetsherziening alle vijftien jaren aan de vergadering der kiezers worden voorgedragen.

— Er gaat thans te Bern een verzoekschrift rond om eene nieuwe grondwets-herziening te vragen. De minne bewindslieden zijn hierover zeer ontstreden. Reeds is die petitie van 4000 handteekeningen voorzien, en daar een getal van 8000 burgers voor eene herziening veld doende is, behaagt dit den radicalen zoo weinig, dat zij zich tegen de op handen zijnde wettelijke beweging gewapenderhand willen verzetten.

— Vernits de pausselijke nuntius in Zwitserland zich niet gemagtigd verklaard heeft om, in welk opzigt ook, eene wijziging te brengen in het met het kanton St. Gall gesloten concordaat tot oprigting van het bisdom van dat kanton, heeft het katholiek collegie van den grooten raad den raadshier Gmür naar Rome afgevaardigd met het verzoek om onmiddellijk met den H. Stoel te onderhandelen, het is echter niet waarschijnlijk, dat de bepalingen, waaraan den gemengden grooten raad willekeurig daarin veranderd zijn, te Rome zullen worden erkend.

De *Augsb. Zeitung* bevat tijdingen van Constantinopel d.d. 2 December. Men maakte zich aldaar angstig over de voorbereidselen van den Schah van Perzië, die men, te Teheran een leger van 25,000 man, opzette, om de aanvoering van zijn oudsten zoon, bijeen te brengen.

ITALIE.

ROME, 12 Dec. Sinds vier dagen wordt de stad vreeselijke storm, vergezeld van slagregens en onophoudelijke donderslagen. De rivieren, waaronder ook de Tiber, treden buiten hare oevers en rigten vreeselijke verwoestingen aan. Een groot gedeelte der stad staat onder water, zoodat men zich van schuilen moet bedienen om zich van den eenen kant der stad naar den anderen te begeven; ook zijn vele kelders onder water, waardoor de voorraad van vele inwoners vernietigd is. Anderen bevinden zich, zonder voedsel, door het water ingesloten en van allen toevooer verstoken. Het joden-kwartier heeft het meest geleden. De posten komen niet meer aan; twee of drie bruggen op den groten weg naar Bologna en elders zijn door den vloed weggeslagen.

GENUA, 14 Dec. Eergisteren heerschte alhier een vreeselijke storm, ten gevolge waarvan eenige schepen, ter reede voor deze stad ten anker liggend, losgerukt, tegen elkander en tegen de rotsen verbrijzeld zijn; het scheepsvolk heeft zich slechts met levensgevaar kunnen redden. Eenigen hebben echter daarbij het leven verloren.

BELGIE.

NAMEN, 25 December. Mr. Blanchet, Aarts-bisschop van Oregon in Noord-Amerika, heeft den 21 deze stad verlaten om naar zijn bisdom terug te keeren, vanwaar hij nu ruim twee jaren geleden vertrokken is. Voor drie maanden had de achtenswaardige prelaat alle onderhandelingen ten einde gebragt, waarom hij zijn verblijf in Europa had verlengd. Ondanks zijne levendige begeerte om zijne geliefde schapen weder te zien en in weerwil van duizenderlei pogingen, had hij geen schip kunnen vinden om hem naar zijn bisdom terug te voeren. Dank zij den ijver van den heer Marziau, directeur van het genootschap van Oceanië, alsmede der edelmoedige tussenkomst van het Fransch gouvernement, zal een vaartuig van Bordeaux, de *Etoile de Mer*, eerst sinds onlangs door bovengemeld genootschap aangekocht, ter reede van Brest verschijnen om den Bisschop over te voeren, die zeven religieusen van de stichting der Zusters van O. L. V. van Namen met zich neemt.

STADSNIUWS.

BURGERLIJKE STAND.

Van 21 tot 26 December zijn ingeschreven.

Voltrokken Huwel.	18.	Levenloos aangegeven Zonen.	9
Geborenen	131.	ditto	Rochelet 4
Overledenen	190.	Elders overl. en alhier ingeschreven:	—
		Gehuwde Paren	1910.
		Geborenen	227.
		Alhier overledenen	8521.
		Elders overl. en alhier ingeschreven.	262.
Totaal			Sodert primo Januarij 1846.

GETROUWD (24 Dec.): J. A. Glaser en L. F. Frenzel. — J. Morijé en J. Leoni. — J. A. Veltman en M. M. Fontijn.

BEVATLEN (22 Dec.): J. A. van de Walle Perné, geb. Eijssen
dooren, Z. — J. E. Davy, geb. Meder, Z. — (23 Dec.): C. H.
Pouw, geb. Brilmeijer, Z. — C. H. Molkenboer, geb. Ey
ben, Z. — Selly de Jonge, geb. Bendien, Z. (25 Dec.): J. E.
van Raalte, geb. van Langenrok, Z.
OVERLEDEN (20 Dec.): Jan ten Brink, Gz., 39 j. — H. J.
Rosen, 73 j. — (22 Dec.): W. J. Brédere, 17 j. — Regina
Gales, 62 j. — (24 Dec.): J. S. Godefroy, wed. J. Dutilh, 81 j.

HANDELSBERICHTEN.

AMSTERDAM, 28 December.

Eersteren zijn 9000 balen ordinaire Java Koffij, afkomstig
t de combinatie-partijen, a 20 c. verkocht.
Tarwe 120 a b. Poolische f 362; 132 a w. b. dito f 390;
127 a dito f 360; 125 a dito f 355; 130 a dito f 370.
Rogge 119 a Petersb. f 280; 124 a Rost. f 285 entr.
Garst 111; 113 a o. Deense f 180; 190
Boekweit 122 a Vries f 243; 118 a n. Holst. f 235; 116
a j 200 f 215.
Koolzaad, 1 g hooger. Vriesch fvl. 55; Dantz. Rüb. 55; Cp 9
vaten 55; 10 a 55; 11 a 55; Sept. 58; Dec. 60. Ruapolie per
6/w. f 36; Vliegand 35; primo Mei 34; Sept. 34; Oct. 34.
Lijnolie per 6/w. f 32; Vliegand 31. Hennipolie per 6/w.
f 34; Vliegand 33.
LEEDEN, 24 Dec. Boter van f 35 tot f 38, pr. vierde;
Ta. we. Rogge, Garst, Haver en Boekweit, alles wel zoo, willig
als gepasseerde. Zaturdag; Rund. en Osse vleesch ook hetzelfde;
Schapenvleesch slaanwer; Kalfsvleesch schraal 30 c. de 5 ons.
SNEEK, 22 Dec. Boter f 45.00 a f 46.00. — Aanvoer van
Boter 472 1/2 en 69 1/2 ton.

PRIS-COURANT DER EFFECATEN.

24 DEC.	gebl.	28 DEC.	4 u.	gebl.
NEDERL. WERKEL. Sch. a 2 pCt.	59 1/2	59 1/2	59 1/2	59 1/2
Dito Dito	72 1/2	71 1/2	72 1/2	71 1/2
Dito Dito op rege	72 1/2	72	72	72
Dito Dito	92 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2
O. T. Leening	92 1/2	92 1/2	92 1/2	92 1/2
Amortis. 5 pCt.	88 1/2	88 1/2	88 1/2	88 1/2
Dito Dito 4 pCt.	88 1/2	88 1/2	88 1/2	88 1/2
Handel-Maatschappij	174 1/2	174 1/2	174 1/2	174 1/2
Haarlemmermeer	5	5	5	5
Aand. Binn. Spoorweg	106 1/2	106 1/2	106 1/2	106 1/2
Aand. Binn. Spoorweg	106 1/2	106 1/2	106 1/2	106 1/2
DEUTSCH. RHEINISCH. R. R.	106 1/2	106 1/2	106 1/2	106 1/2
Dito Dito	106 1/2	106 1/2	106 1/2	106 1/2
SPANJE, L. B. van 8 1/2	21 1/2	21 1/2	21 1/2	21 1/2
Dito bij Dito onb. st.	21 1/2	21 1/2	21 1/2	21 1/2
Dito	31 1/2	31 1/2	31 1/2	31 1/2
Dito Binnel. a 6 m	31 1/2	31 1/2	31 1/2	31 1/2
Coupons Almonds	18 1/2	18 1/2	18 1/2	18 1/2
Passive	5 1/2	5 1/2	5 1/2	5 1/2
Deferred	5 1/2	5 1/2	5 1/2	5 1/2
Fransche Uitg.	5 1/2	5 1/2	5 1/2	5 1/2
Portugal, te Londen	38 1/2	38 1/2	38 1/2	38 1/2
Dito Dito	37 1/2	37 1/2	37 1/2	37 1/2
Dito Binnel. a 1 Conto	37 1/2	37 1/2	37 1/2	37 1/2
Russ. Ob. R. 4 1/2 pCt. 1846	106 1/2	106 1/2	106 1/2	106 1/2
Dito Dito 1848 en 1849	106 1/2	106 1/2	106 1/2	106 1/2
Ct. lib. 1844 en 1845	97 1/2	97 1/2	97 1/2	97 1/2
Dito bij Hope	88 1/2	88 1/2	88 1/2	88 1/2
Dito bij Sijpe & Co.	88 1/2	88 1/2	88 1/2	88 1/2
Cert. te Hamburg	101 1/2	101 1/2	101 1/2	101 1/2
Inscrip. in Assignat.	67 1/2	67 1/2	67 1/2	67 1/2
Cert. van Dito	69	69	69	69
Polen, Berlito.	4	4	4	4
Dito Aand. met Loten fl 500	143	143	143	143
Dito Dito fl 500	143	143	143	143
Aand. Phil. Bank	6 pCt.	6 pCt.	6 pCt.	6 pCt.
Dito	5	5	5	5
Dito Bank-Actien	5	5	5	5
Oostenrijk, Met 5 pCt. 10 1/2; dito 2 1/2 pCt. 5 1/2; Weenerb. bij Goll en C. 10 1/2; Braz. 3 pCt. 88 1/2; dito 1845, 86 1/2; Mexico 22 1/2; Peru 22 1/2; Ecuador 21 1/2; Ven 40 1/2; Grieken 4 1/2; Kort. in het Gek. Beleening 4 pCt., Prolong. 4 1/2 pCt. Wissel-Disconto 4 pCt.				

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 35 1/2; Zigt dito 35 1/2; 2/m. Londen 11 90;
Zigt Londen 11 97 1/2; 3/m. Lisbon. 41 1/2; 3/m. Porto 41 1/2; 2/m.
Petersb. 1 88 1/2.

RENTEBETALING.

Door de heeren Hope & Cie. zal ten kantore der kas-
siers Swarth en Schellwald weder eens uitdeeling gedaan
worden, 'zowel op de bewijzen, door hen uitgegeven,
van achterstallige renten, als op die van aanspraak op
de rente van 1°. Januarij 1845 af verlopen, op de par-
tiële schuldbekentenissen der twee geldleeningen, door
hunne tussenkomst, in den jare 1840, voor rekening
van de bank der Vereenigde Staten van Amerika te
Philadelphia, gedaan; welke uitdeeling is samensteld uit
de 6 maanden rente, verschienende 1°. Januarij 1846, op 32000 Dollars Obliga-
tien ten laste van den Staat Michigan, onderpand der
Eerste Leening.
de 6 maanden rente, verschienende 1°. Augustus 1846, op de inschrijving ten
laste van den Staat Pennsylvania.
den verkoop der Coupons, verschienende 1°. Julij 1846, van de Obligatiën ten laste
van den Staat Maryland, behoorende tot de
Eerste Uitdeeling, f — 14.6 Sterl. Onderpanden der
beide Leeningen.
per Coupon in mindering van het be-
loofde der Coupons verschienende 1/4 Julij
1842, van de Obligatiën ten laste
van den Staat Illinois, betaalbaar in
Londen,

de Eerste Uitdeeling, Doll. 3.23 per Cou-
pon, in mindering van het beloop der
Coupons, verschienende 13 Januarij
1842, van de Obligatiën ten laste van
den Staat Illinois, betaalbaar in New-
York, behoorende tot het
Onderpand der
Tweede Leening.
en de 6 maanden rente, verschienende 1/7
September en 12 November 1846,
der Certificaten ten laste van de Far-
mers' Loan and Trust Company te
New-York,

De bovengenoemde Uitdeeling bedraagt:
voor de Eerste Leening: op de bewijzen van achterstal-
lige rente, 3 1/2 ten honderd: uitmakende:
op ieder bewijs Lr. A. van f 1000. — . . . f 35.—;
op " " " B. " " 100. — . . . " 3.50;
en op de Bewijzen van aanspraak op de rente van 1°. Januarij 1845 af verlopen (N's. 1 à 5500), . . f 3.12.—
op ieder dier bewijzen; en voor de Tweede Leening:
op de bewijzen van achterstallige rente, 8 1/2 ten honderd,
uitmakende:
op ieder bewijs Lr. C. van f 1000. — . . . f 82.50;
op " " " D. " " 100. — . . . " 8.25;
en op de Bewijzen van aanspraak op de rente van 1°. Januarij 1845 af verlopen (N's. 5501 à 10000) . f 12.95
op ieder dier Bewijzen.

Ten kantore van dezelfde kassiers zal op den eersten
Januarij 1847 en vervolgens, gevaccerd worden ter be-
taling van de alsdan verschijnende Interest-Coupons der
Russische Geldleeningen van de jaren 1798 en 1815.

De heeren Gebroeders Sichel, als daartoe gevolmagtigd
door de heeren M. A. von Rothschild & Zn., te Frank-
fort a. M. berigten dat op primo Januarij 1847 en ver-
volgens t. n. kantore van de kassiers Swarth en Schellwald,
zal gevaccerd worden ter betaling der alsdan vervallende
Interest-Coupons der K. K. Oostenrijksche Negotiatiën:
La. — a 3 1/2 pCt. La. A. a 4 pCt. La. C. a 4 pCt. La. B. a 4
pCt. La. D. a 4 pCt. La. A. rood a 4 1/2 pCt. en La. B. B.
a 5 pCt. door tussenkomst der heeren Goll & Cie.
allier gedaan; als ook ter betaling der alsdan vervallende
Interest-Coupons der supplementaire Obligatiën, La. G.
en O., en wel:

de Coupons La. —	a f 35.—	Ned. ieder.
" " " A. —	a " 20.—	"
" " " C. —	a " 20.—	"
" " " B. —	a " 40.—	"
" " " D. —	a " 40.—	"
" " " A. rood a	a " 45.—	"
" " " B. B. a	a " 50.—	"
Supplement. Coup. La. G. a fl. 20.—	met f 25.—	Ned. ieder.
" " " G. a	a " 10.—	" 12.50 "
" " " O. a	a " 10.—	" 12.50 "

Ter kantore der heeren Kerkhoven & Cie., Commis-
sariissen der Negotiatie, groot 600,000 onder eerste hy-
pothecair verband der Waard- en Groet-Gronden in Noord-
Holland, zullen de Coupons, verschienende 1 Januarij 1847,
van voormelde Negotiatie, op dien dag en volgende
werkdagen, te hunnen kantore worden betaald, des
voormiddags van 10 tot 12 me.

Ten kantore der Heeren Vlaer & Kol te Utrecht wordt
gevaccerd tot afgifte van een stel Coupons, bij de obli-
gatiën ten laste der Maatschappij van Weldadigheid, uit
de negotiatie groot f 1.000.000 a 4 1/2 pCt. Lr. L.

De Coupons der Obligatiën Louisiana, uitgegeven door
de Louisiana-bank en die der obligatiën Zuid-Carolina,
beide verschijnende 1 Januarij, zullen door de Heeren
Baring Brothers & Comp. worden betaald. Ook de rente-
betaling der Portugesche Obligatiën, onder de vastge-
stelde Korting van 20 pCt. is op nieuw aangekondigd.

INGEZONDEN STUKKEN.

Aan de Redactie van de Tijd., N. H. C.

Bij een vlugtig doorbladeren van de Berigten omtrent
Indie, gedurende een tienjarig verblijf aldaar, door
E. H. RÖTGER, Zendelingprediker in dienst der Neder-
landsche zending te Riouw, Deventer bij M. Ballot 1846,
noemt de schrijver op bladz. 232 het dulden der chinee-
sche sueten door de regering aldaar, een schandaal; daar
vele ambtenaren dezen gruwel zitten aan te zien! — Onze
ambtenaren dulden in den Oost het christendom immers
ook? Maar in hoeverre? — Hieromtrent raadplege men
bladz. 273; waar de Zendelingprediker met ronde woorden
bekent, dat hem op Java het verbreiden van christelijke
tractaatjes, door eenen hoogen ambtenaar verboden werd!
Met het oog op een paar uwer jongste nummers, zou
ik nog andere staaltjes uit genoemd geschrift kunnen aan-
voeren, om, en aan de Staats-Courant en aan den Heer
NABUITS van Burest te doen begrijpen, dat het oud Hol-
landsche spreekwoord: »er wordt geene koe bont geheeten
of er is altijd wel een vlekje aan,» ook hier wederom kan
worden toegepast; doch het bovenstaande zij voorloopig
genoeg, om uwen lezers te doen zien:
1°. dat niet de Katholijken alleen zich beklagen, over
de dan eens zigbare, dan wederom blinde klippen,
waarop de verbreiding des christendoms in den Oost schip-
breuk lijdt.

2°. dat het gezegde van uwen Correspondent, toch
wel niet geheel en al die straattaalachtige complimenten
verdient, waarmede de vertoornde Staatsjuffer het wel
heeft gelieven te vereeren.

Met achting enz.

H.... 26 Dec.

A. THONVERS.

MENGELWERK.

ITALIË EN HET GOUVERNEMENT VAN Z. H. PIUS IX.

Het ligt niet in ons plan, om alle zonderlinge rede-
neringen en bespottelijke commentariën op te sommen,
welke de meeste liberale dagbladen zich ter zake van den
Encyclischen brief van Paus Pius IX hebben veroorloofd.
Al wat zij gewoonlijk over Italië en den staatkundigen
gang van het nieuwe gouvernement van Rome opdisschen,
draagt geen blijken van meerdere zaakkennis, ofschoon
die berigten dan ook doorweven zijn van lofspraken,
die — het zij in het voorbijgaan gezegd — vrij ver-
dacht voorkomen. Echter zullen wij de volgende op-
merkingen mededeelen van de *Revue des Deux-Mondes*,
welke beknoptelijk en vrij getrouw de denkbeelden der
gematigde staatkundigen en der tegenwoordige staatslieden,
aangaande het pausselijk bestuur wedergeven. Zie hier het stuk:
»Sinds eenigen tijd bevindt zich Italië in een nieu-
wen en beteren toestand. Het stelt zijne hoop op eenige
harer gouvernementen, en de uiterste meeningen, zoo
als die van het radicalisme, die het dikwerf in moeije-
lijkheden gewikkeld hadden, hebben allengs plaats ge-
maakt voor gematigde gevoelens, die op dit oogenblik
haren heilzamen invloed doen gevoelen. In Piemont on-
dersteunen de aanzienlijkste mannen met hunne wen-
schen en pogingen de regering des Konings van Sar-
dinie in zijne verbeteringsplannen. Rome stelt bij voort-
durend zijn vertrouwen in het gouvernement van den
nieuwen Paus. Pius IX is echter blootgesteld aan een ge-
vaar, dat niet alle vorsten bedreigt. De populariteit,
die hem omringt, kan hem wellicht in later tijd een
bron van moeilijkheden en smartelijke teleurstelling
worden. Bij de volkshoop heeft de overgang van de be-
wondering tot het wantrouwen niets ongemeens. Ook
ontbreekt het niet aan hekelzuchtige, ontevredene lieden,
die zich tegen de opregtste bedoelingen, wantrouwend
aankanten en den voortdurend van het goede steelsmatig
ontkennen. Wij zouden al te onnoozel of al te vermetel
zijn, indien wij voor de toekomst wilden borg staan: doch
wij zullen ons vergenoegen met aan te merken, dat de
Paus tot dusverre aan aller regtmatige wenschen heeft
voldaan. Indien het aan sommige lieden, die meer
zonderling dan billijk zouden kunnen genoemd worden,
hinderlijk ware geweest, dat zij in den Encyclischen
brief, door Z. H. aan de bisschoppen geschreven, de
levendige, de vurige uitdrukking van katholieke leerstak-
ken en de veroordeeling van het rationalisme hebben
aangetroffen, dan zouden wij voor Pius IX het regt in-
roepen van Christen te zijn, zonder inmenging der
wijsbegeerte. Buiten het gebied des geloofs, arbeid
Pius IX met standvastigen ijver aan het daarstellen van
inwendige binnenlandsche staats-hervormingen; hij heeft
gemengde commissiën benoemd, ten einde de middelen
te beramen om een gedeelte van het bestuur aan leken
toe te vertrouwen. Ook heeft de Paus bij een belang-
rijke gelegenheid een lofwaaardige vastheid van wil aan
den dag gelegd. Tijdens de laatste onlusten van Bo-
logna was de Paus van gevoelen, ofschoon zulks tegen
den raad van den Cardinaal-legaat streed, dat het nog
gevaarlijker was, de burgers tegenover de regering loos-
heid ongewapend te laten, en hij gaf derhalve zijne
toestemming tot het oprigten eener burgerwacht te Bologna.

ADVERTENTIEN.

Van de H. H. Sacramenten der stervenden voorzien,
verleed heden, na eene ziekte van weinige dagen, tot
ons aller diepste droefheid, onze moeder en bekwaamde
der Meisjvrouw JOHANNA CATHARINA VAN OGTROP,
Weduwe van den Heer GERARDUS TEN DAM, in den
ouderdom van ruim 72 jaren.

AMSTERDAM, 18 December 1846. I. J. TEN DAM, C. Pr.
uit aller naam.

Met onderling goedvinden zullen er geene uiterlijke
teekenen van rouw worden aangenomen.

De Boekhandelaar H. A. ZWEEERS, Kalverstraat tus-
schen de Oesjeshuis en Oleslagerssteeg, N°. 168, te
AMSTERDAM, heeft ontvangen:

BREVIARIUM ROMANUM, 4 vol. in 18° (rouge et noir);
Editio nova, Malines, 1846 met de Hollandsche Officia.
Deze Brevier beveelt zich, zoowel door eene nette en
duidelijke letter als door het gewakkelijk formaat, bij-
zonder aan.

Aflevering 42—47 van:
LES VIES DES SAINTS, nouvellement écrites par une
réunion d'Ecclesiastiques et d'écrivains Catholiques;
Edition illustrée. Prix de chaque Liv. . . 30 Cents.

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.